

گزارش مختصر از کنفرانس سالانه فارو، بحران بشری و یکسال حاکمیت طالبان

مورخ ۱۱ دسمبر ۲۰۲۲ ساعت دو و نیم بعد از ظهر هالاند
(به استقبال از روز جهانی حقوق بشر)

کنفرانس ساعت ۱۴:۳۰ پس از سخنان مقدماتی انانسر پروگرام آقای نصیر رحیم با پخش آهنگ (دازمونر زیبا وطن) از استاد اولمیر آغاز یافت. بقول آقای رحیم این آهنگ جمع شنوندگان را به سر زمین زیبای افغانستان برد. افغانسان آتش گرفته ای که برای خاموش کردن این آتش به همکاری همه ملت افغانستان جدا از تبعیض قومیت، زبان، مذهب و منطقه را مطالبه میکند.

ایشان تذکر دادند که مسوولیت سخنرانی ها به دوش خود سخنرانان بوده و الزاماً بیانگر مواضع فارو نمی باشد. وی از آقای علی دلیری رئیس فارو خواهش نمود تا کنفرانس را رسماً افتتاح نمایند.

آقای دلیری با اظهار امتنان از تشریف آوری شرکت کنندگان به حاضرین خیرمقدم گفته، سخنرانی اش را با بیتی از مولانا رسماً افتتاح کرده و خوشبینی خود را به اینکه در آینده نزدیک بتوانیم از افغانسان آزادی، نوین و مستقل صحبت کنیم بیان کردند. ایشان نقش فارو را منحصراً یک گروپ فشار به همکاری تمام ملت افغانستان در تغییر افغانسان موثر خوانده گفتند که مردم شریف و رنج کشیده افغانستان بعد از ۴۴ سال جنگ و تجاوز خارجی ها آرزومند

استقرار صلح اند. اما حاضر نیستند حقوق مدنی، بشری و آزادی های انسانی خویش و استقلال کشور خود را با راه حل های سیاسی تحمیلی مبادله کنند.
(سخنرانی افتتاحیه آقای دلیری را با جزئیات میتوانید در سایت فارو مطالعه نمایید.)

بعداً آقای نصیر رحیم انانسر کنفرانس از آقای عزیز رفیعی فعال مدنی و سیاسی و رئیس اجرایی مجتمع جامعه مدنی افغانستان خواستند تا پرزنتیشن خود را که تحت عنوان (مروری بر موارد نقض حقوق بشر طی یک و نیم سال گذشته در افغانستان) میباشد، ارائه نمایند. آقای رفیعی فرمودند میخواهم توضیح بدهم که چگونه این مصیبت در افغانستان شروع شد و علت آن چه بود؟ عدم آگاهی اشرف غنی از محتوی کامل قرارداد طالبان با آمریکا، تمرکز یک دولت سه نفره که

جزء از منافع شخصی خود بفریز دیگری نبودند. بی اعتمادی ملت، که میگفتند رای از ما انتخاب از آمریکا، امتیاز دهی خلیل زاد به طالبان، فقدان جنبش قوی دموکراتیک و عدم تولید تفکر نوین توسط روشنفکران ما و در نتیجه تسلط افکار دین پناهی و دین گرایی کور کورانه در بین آنها، جنگ اوکراینو ... اینها همه عواملی هستند که

دست به دست هم داده طالبان را به صحنه قدرت آوردند... (پرزنتیشن کامل آقای عزیز رفیعی را می‌توانید در سایت فارو مطالعه نمایید.)

سخنران بعدی آقای دکتر ستانیزی، استاد عرفان در پوهنتون پاسفیکای کالیفرنیا و استاد علوم سیاسی در یونیورسیتی دولتی کالیفرنیا بودند. وی در سخنان خود تحت عنوان «طالبان دشرعیت و مشروعیت تر مینخ» چنین گفتند:

طالبان ادعا دارند که به شریعت ا تکامی ورزند ولی شریعت طالبان استبدادی و سیاسی است. سیاست هم نه دین نه آیین و نه شریعت می شناسد. باید بدانیم که تمام معیار های اخلاقی را زیر پا میگذارند. طالبان ذهنیت کلیوالی شانرتحت نام شریعت تطبیق میکنند و تعصب دینی و قومی دارند. شعار طالبان شریعت و عمل شان استبدادی است. داکتر ستانیزی فرمودند با طالبان باید با همان سلاح خودشان که قرآن و شریعت است جنگید. (جزئیات سخنرانی ایشان را می‌توانید در سایت فارو مطالعه نمایید)

بعدا رشته سخن به داکتر حنان روستائی سپرده شد. داکتر روستائی از مؤسسين فارو، پژوهشگر و محقق در یونیورسیتی هانور آلمان، روی "علل فقر در افغانستان" صحبت نموده گفتند که بی توجهی دولت های گذشته یکی از علل فقر است چون آنها زیر بنا ها را نساختند و منابع آب را خوب مدیریت نکردند. از جانب دیگر کشت کوکنار سبب خشک شدن زمین ها شده است. زمینهای هلمندوار غنذاب سال دومرتبه حاصل میدهند ولی کوکنار کشت میشود. ۹۰٪ فیصد تریاک جهان در افغانستان تولید میشود. افغانستان در سال ۱۹۷۷ از لحاظ تولید گندم کاملاً خود کفا بود ولی فعلاً سالانه به سه میلیون تن گندم وارداتی ضرورت دارد. سپس داکتر روستائی گفتند که تا زمانیکه طالبان بسر قدرت باشند فقر روز بروز زیاد شده میرود. تا زمانیکه مشکل سیاسی افغانستان حل نشود، فقر برای افغانستان یک مشکل جدی خواهد ماند. (جزئیات سخنرانی ایشان را در سایت فارو مطالعه نمایید).

در این قسمت از کنفرانس نوبت رسید به بانو هدا خموش شاعر، نویسنده و فعال حقوق زن، بنیانگذار «جنبش زنان عدالتخواه افغانستان»، برنده جایزه سال ۲۰۲۲ مجله تایم و جزء ۲۴ شخصیت اثرگذار سازمان عفو بین المللی. خانم خموش سخنرانی شان را تحت عنوان "مبارزات زنان بعد از بقدرت رسیدن طالبان" آغاز نموده گفتند: من با آمدن طالبان در افغانستان ماندم، کنار گذاشتن زنان از جامعه افغانستان توسط طالبان بسیار وحشتناک و تکان دهنده است. من شاهد صحنه های وحشتناکی بودم که از گفتن آن شرم دارم. تجاوز دسته جمعی طالبان به دختران، ناموس مردم را زیر شلاق بردن، سنگسار و اعدام کردن صحرایی زنان و ... از نزدیک شاهد بودم. این درحالی بود که صدای هیچ یک از دولت های خارج به طرفداری از زن افغانستان بلند نشد. فامیل ها از فرط غیرت دختران خود را که بر آنها تجاوزجنسی صورت گرفته بود کشتند و مخفیانه دفن کردند. عده ای از خانم های متعرض هنوز هم در زندان

ها به سر میبرند، آنها انتظار دارند مردم و ملت شان به این وضع اعتراض و از ایشان طرفداری کنند. (جزئیات سخnerانی ایشان را در سایت فارو مطالعه نمایید.)

محترمه مهوش عزیز سخnerان بعدی کنفرانس بود. سخnerان محترمه خانم مهوش عزیز تحت عنوان «پشتیبانی از زن افغان برای تحصیل فرزندان شان» بود. خانم مهوش عزیز فعال مدنی بوده و در هالند در بخش حمایت از زنان افغانستان و نگهداری از اطفال زیر سن افغانستان فعالیت دارند. خانم مهوش عزیز گفتند: من مدت ۲۶ سال است که در هالند هستم و بیش از ۲۰ طفل زیر سن را که والدین خود را در جنگ از دست داده بودند و یا والدین شان از هالند اخراج شده بودند، زیر مسؤلیت گرفته و آنها را به ثمر رساندم... (جزئیات سخnerانی ایشان را در سایت فارو مطالعه.)

آخرین سخnerان این کنفرانس آقای انجنیر شعیب لعلی رئیس نهاد دیده بان حقوق مردم افغانستان مستقر در لندن و مسؤل کمیته حقوق بشر فارو بود. وی از تمامی شرکت کنندگان این کنفرانس خواست تابخاطر ادای احترام به قربانیان نسل کشی و کوچ اجباری یک دقیقه سکوت نمایند. ایشان بعداً فرمودند: اصطلاح نژاد که بر مبنای آن انسان هابه نژاد های مختلف تقسیم شده اند یک توطئه استعماری برای تقسیم جامعه انسانی بوده در عمل امروز هیچ معنی ندارد. در پهلوی اصطلاح نسل کشی اکنون اصطلاح نسل براندازی نیز مطرح شده است... (جزئیات سخnerانی ایشان را در سایت فارو مطالعه نمایید.)

در این قسمت از برنامه از آقای احمد راتب فقیری عضو هیأت مدیره فارو و مسؤل ارتباطات خارجی فارو که در این کنفرانس سرپرستی کمیته تسوید قطعنامه را نیز به عهده داشتند خواسته شد تا در مورد قطعنامه توضیحات را ارائه نمایند. آقای فقیری گفتند که کمیته تسوید قطعنامه کنفرانس در طول کنفرانس یادداشت برداری نموده و تا فردا ۱۲ دسمبر ۲۰۲۲ پیشنویس قطعنامه را از طریق ایمیل جهت نظرخواهی به شرکت کنندگان خواهند فرستاد و ایشان

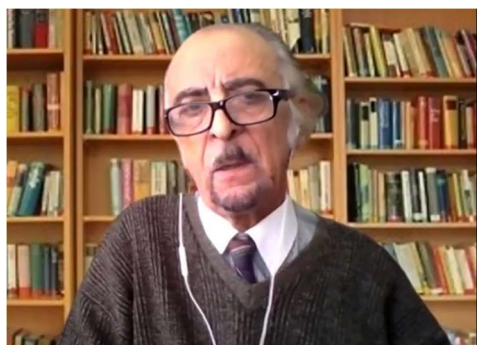
تا ساعت ۱۲ شب فرصت دارند تا نظرات اصلاحی خود را ارائه بدارند. بعد از اینکه همه نظرات در قطعنامه گنجانیده شد، قطعنامه به ارگانهای مختلف و سایت های خبری فرستاده خواهد شد.

بخش دوم کنفرانس اختصاص یافته بود به سوالات حاضرین و جواب های که از طرف سخنرانان داده می شد. مسوولیت گرداندگی این بخش را انجنیر عمر قریشی بر عهده داشت. بخش دوم بعد از چند دقیقه تفریح آغاز گردید.

دوستان که سوالات، نظرات و انتقادات شان را مطرح نمودند عبارت اند از خانم نوا موکش، خانم ملکه هاشمی، محترم آقای صبور زمانی، خانم پروین سرابی، داکتر محمد هاشم دانش، آقای نعیم فرزاد و آقای ظاهر ملک بابا.

سخنرانان به سوالات در یک فضای بسیار دوستانه پاسخ گفته و بحث های سازنده و بسیار آموزنده صورت گرفت. بدین ترتیب بخش سوال ها و پاسخها با بهترین نحو ممکن که توسط انجنیر عمر قریشی گرداندگی می گردید به پایان رسید و نوبت رسید به آخرین بخش پروگرام یعنی جمع بندی از کنفرانس. (جزئیات سوال ها و پاسخهایی ارائه شده را می توانید در وبسایت فارو مطالعه نمایید.)

جمع بندی از کنفرانس

مسوولیت این بخش را استاد کریم پیکار پامیر پژوهشگر و نویسنده چند مجموعه شعری و چند کتاب در عرصه تاریخ بوده و طی سه دهه اقامت خود در کانادا بطور مستمر به فعالیت های فرهنگی و سیاسی پراخته اند.

جمع بندی ارائه شده توسط وی خلاصه است از تمامی نکات مهم و اساسی که در کنفرانس مطرح گردید است. علاوه بر این وی در موارد زیادی تبصره و راهکارهای را نیز تذکر داده اند که برای پیشبرد فعالیت های فارو از اهمیت خاصی برخوردار است.

(جمع بندی از کنفرانس را با جزئیات آن می توانید در وبسایت فارو مطالعه نمایید.)

در ختم کنفرانس آقای دلیری رئیس فارو از محترم پیکار پامیر، سخنرانان محترم، گردانندگان و کمیته تدارک کنفرانس سپاس گزاری نموده از وبسایت جدید فارو بنام (www.AfghanFederation.com) رونمایی کرده و از حاضرین خواستند تا سایت فارو، صفحه فیسبوک فارو و کانال انستاگرام فارو را دنبال کرده و به دوستان خود معرفی کنند.